

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](#)

THEMA XIV. EX NOVO TEST. 453

assumptus secum in cœlum, Ioh. 6. v. 37. Non ciciam fo-
ras, Joan. 14. versic. 3. Assumam vos, Joan. 12. vers. 31. O-
mnes traham ad me. Et Ioh. 17. vers. 24 eleganter, Volo,
vbi ego sum, &c. Ioh. 12. v. 26. Vbi ego, ibi & minister
meus.

CONSOLATIO hæc maxima est, quod, licet propter
peccatum omnibus exulandum à cœlo, tamen per Chri-
stum ianua pater iterum omnibus creditibus.

DOCTRINA necessaria etiam hæc obseruatu: quod
nulla alia via, præterquam Chr̄stus. Non potentia Ale-
xandri, non sapientia Aristotelis, non sanctitas Ioannis
Baptistæ, non passiones Pauli, in cœlum promouent: sed
vnuus & solus Christus. Multo minus Francisci & Benedi-
cti regulæ viam monstrabunt. Vide Joan. 50. v. 1.

ADMONITIO tamen hæc notanda: quod scala illa in
cœlum, (CHRISTUS) fide apprehendatur. Hinc semper
vrgit fidem! Qui cedit, Joan. 3. vers. 15 & 16. & 18. Joan.
5. v. 24 & c. At fides illa non fert impia & scelerata opera.
Arbor bona fructus boni, Marth. 7. vers 17. & 12 v. 33. Ne-
mo itaque se decipiat: ne dum purat se ascensurum in
cœlum, descendat in infernum. Probare vos an sitis in fide
2. Cor. 13. v. 5. Ostende fidem ex operibus, Jac. 2. vers. 18.
& 17.

F I N I S.

THEMA XV.

Ioh. 3. v. 16.

Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum
daret ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat
vitam aeternam.

D I S P O S I T I O.

Sicut stella una aliam superat claritate, 1. Corinth. 15.
vers. 42. ita unus locus scripturæ aliud. Hic autem locus
prælectus tanquam Sol est inter cetera dicta scripturæ.

Ff 3 Estq;

Estque hic vere Epitome & nucleus torius Euangelii puri & sincerissimi. In hoc enim tam breuiter, tam perspicue, tamque neuose omnes causas salutis nostræ, (sicut illæ inter se cohærent & accuratissime Christus expressit, ut hic unus locus sufficiens esse possit, ad decidendum plurimas controversias, quæ semper hoc negotio sunt motæ.

Tres itaque causas principales, *Hauptversachen* [vel clariss pro simplicioribus, initium, medium & finem] salutis nostræ, quæ omnia hoc insigni dicto comprehenduntur, breuiter explicabimus.

I. Pars.

Principalissima & cæteras omnes antegrediens causa salutis nostræ est, infinita illa & incensibilis Dei dilectio. Origo itaque salutis ex Deo est, & nequaquam ex nobis.

Dilexit initio quia condidit. *Sap. i. v. 24. & 26.*

Et hoc primum est indicium amoris Dei.

2. Dilexit etiam postquam periremus in peccatis. *M V N D U M* enim dilexisse dicitur. Quid autem est mundus, nisi cæteræ peccatorum & perditiissimorum hominum. Diligit ergo inimicos suos capitales. Mundus enim in malitio positus est, *Joh. v. v. 19.*

3. Præterea quod mundum dilexit, testatur hoc Christus, Deus neminem exclusisse, quem non dilexerit ab æterno. Omnis in toto mundo dilexit. Huc pertinent illa *Ezech. 3. v. 9. 1 Tim. 2. v. 4.*

4. Declaravit dilectionem eidemissime: quod dedit filium unigenitum. *Hat ihne selbst ins Herz gebringen.* *1. Joan. 4. v. 9.* In hoc apparuit charitas. Nisi enim hoc fecisset, posset Sarah obtendere, quid est, quod Deus te diligere dicitur: interim tibi est pereundum, &c. At filium dedit, ne periret nullus, sed omnes haberent vitam æternam.

Hoc est testimonium dilectionis apertissimum.

II. Pars.

Simil vero includitur hic altera causa sive medium salutis nostræ quod est meritum Christi. Is enim filium

patri

THEMA XV. EX NOVO TEST. 455

patri obediens (de quo Phil. 2. v. 8.) passus est, se dari in mortem acerbissimam: ut nos acceptos ficeret, Eph. 1. v. 6. Per illius obedientiam necesse fuit illud omne tolli & corrigi, quod per alterius inobedientiam fuit peccatum, Rom. 5 v 18. & 1. Cor. 15. v. 21. Estque hoc Christi meritum vniuersale. Quia sicut pater dilexit mundum: ita Christus se dari voluit pro mundo, ut nullus pereat: ut omnipotens misereatur, Gal. 3. v. 22. Rom. 1. v. 32. Pro totius mundi peccatis, 1. Joh. 2. v. 2.

Adeo ut pro persecutis etiam datus fuerit, 2. Pet. 2. vers. 1. negant dominum, qui emis cos. Pro inimicis suis mortuus Rom. 5. vers. 10. Perit frater pro quo Christus mortuus. 1. Cor. 8. v. 11. Rom. 14. v. 15. Idem extat Rom. 5. v. 8. pro peccatoribus.

III. Pars.

Quare autem Christus datus: Quare dilexit? Ut nemo pereat sed omnes salvi sint. Quomodo poterimus autem salvi fieri: Si participes siamus dilectionis & meriti Christi: si illi nobis applicentur. Quomodo autem possunt applicari? Fides, ut omnis QVI CREDIT non pereat. Hic est finis salutis. Haec est tercia causa. Instrumen talis scilicet apprehendens. Fides enim manus est mendica, apprehendens elemosynam illam, gratiam Christi, & dilectionem Dei. Fide hac vivet iustus. Hab. 2. in fine: Sine hac fide impossibile est placere Deo, Hebr. 11. v. 6. Non autem historiae tantum notitia requiritur (sic enim Diaboli etiam credunt, Jac. 2. verl. 19.) sed certa atque firma fiducia: qualis est Pauli, Gal. 2. v. 20. Dilexit me, tradidit se pro me.

V S V S.

Huius doctrinæ multiplex usus. Et stamus hic intrepidii contra aduersarios viriisque partis, & profitemur hanc fidem, sive ipse Diabolus sive homines nobis irascantur. & ringantur etiam.

I. Discimus insignem esse blasphemiam, & luculentam

Ff 4 tam

tam ipsi Deo fieri iniuriam, si dicatur, Deum non omnes dilexisse, Christum non pro omnibus datum aut mortuū. & haec tantum ad electos pertinere, quæ Christus hic asseruit tam perspicue, M V N D V M diserte nominans. Nec illa possunt sana mente eludi à quoquam. Plura vide in deposit. Thematis sequentium.

I. Dicimus, solam incredulitatem esse causam damnationis. De hoc vide deposit. Thematis sequentis XVI vbi hoc ex professio tractatur.

III. Dicimus, viram æternam non nisi credentibus dari: idq; propter solam Dei dilectionem, & solum Christi meritum. Nullo nostro merito aut opere posse impetrari. Donum, Rom. 6.v. 23. Eph. 2.v. 8. & 9. Gratia, Ibid. Et alias gratia non est ex gratia, Rom. 11.v. 6. Ut sic soli Deo, soli Christo, constet ius honoris.

IV. Dicimus hanc esse principalissimam consolacionem aduersus omnes tentationes, vnd der rechte Haupt trost/ quod Deus omnes dilexit: & signum dilectionis ostendit dando filium. Si enim dedit filium, quomodo cum ipso non daret omnia? Rom. 8.v. 33. Quodq; Christus datus est p' o omnibus. Nec quisquam tantus peccator est pro quo Christus non sit datus. Ego maximus peccatorum, 1. Tim. 1.v. 16. In hoc saluabitur omnis qui crediderit. Non est aliud nomen, Act. 4.v. 12. In hunc iubent credere, carcerarius, Act. 16.v. 31. & omnes alii. Petrus credit. Larro credit, & saluatur.

F I N . I . S.

T H E M A VI.

Icar. 3.v.18.

Qui credit in ipsum, non iudicatur, Qui autem non credit, iam iudicatus est.

D I S P O S I T I O.

Non omnes homines saluari, constat tam ex Euangeliō, quam ex lege. Alios enim saluari, alios iudicari, ex mul-